IN TRANȘEE, LA DOROȚCAIA

S-au împlinit patru luni de cînd a început războiul nedeclarat de pe Nistru. Ieri au murit 37 de apărători ai Moldovei. Români basarabeni. Numărul exact al victimelor nu se cunoaște încă. Din surse demne de toată încrederea, aflăm că au murit peste 1000 de oameni. Șoferul nostru, Marcel Vîrje, nu vrea să rămînă în spatele frontului. Merge cu noi.

Plecăm spre linia frontului. Spre Cosnița și Doroțcaia. Prin satele pe unde trecem, locuitorii ne spun că s-a tras toată ziua și toată noaptea.

Trecem Nistrul pe un pod lovit încă din aprilie de o rachetă Alazan.

In Cosnița aflăm de la un grup de voluntari că ultimele 24 de ore au fost dramatice. In satul Pohreba au fost distruse trei case și un depozit de cereale. Localitatea a fost țintă rachetelor Alazan și tirurilor de artilerie. Gardiștii au tras și înspre malul drept. Obuze au căzut și asupra orășelului Vadul lui Vodă.

Un voluntar din grupul "Scorpion" ne arată un aruncător de grenade antitanc capturat de la ruși. Arma este extraordinară. Are cîteva sute de grame greutate și pare făcută din material plastic. "Au obuze noi. Cad la pămînt, apoi se ridică la înălțimea de 1-1,5 m și explodează în aer. Rad totul".

AU RĂMAS CADAVRE PE CÎMP

Ajungem în tranșeele moldovenilor, la Doroțcaia, în preajma prînzului. Sînt cele mai avansate linii. Cei din tranșee se odihnesc după luptele de noapte. La cea mai mică adiere de vînt, mirosul cadavrelor se face simțit. Sînt leșurile mercenarilor de pe întinsul Rusiei, iar cei de dincolo nu vor să le ridice. Zac acolo de multe zile. Noi am comunicat cu ei să vină să le ridice, dar dînșii refuză. Nici noi nu știm de ce"- ne spune cel care ne însoțește. Credem că nu vor să se știe cîți au murit de la ei. Mai ales că mercenarii nu sînt revendicați de nimeni. Le este mai ușor să-i dea dispăruți pentru a nu stîrni panică în rîndul celor care vin să le întărească forțele. Sau vor să declanșeze o epidemie. Urmările ar fi extrem de grave pentru localitățile din preajma frontului.

MOARTEA NU ÎI MAI SPERIE

Noaptea care a trecut a fost grea. La 4 dimineața ne-au atacat, în două rînduri, gardiștii care vroiau să ne cucerească pozițiile. Toată noaptea au tras în noi. Am reușit să respingem atacurile. Din păcate, au fost morți și răniți la cei din batalionul care ține linia Doroțcaia. Pe noi, Dumnezeu ne-a avut sub pază lui".

Mulți dintre ei sînt în tranșee de două săptămîni. Alții, chiar de o lună și jumătate.

Valentin, comandantul, ne zice că jumătate din băieți nu au fost acasă de la izbucnirea conflictului. Lîngă el au venit și alții. "Domnilor, scrieți că noi nu ne facem datoria față de Guvern și Parlament, ci față de Țară".

Străbatem tranșeele. Din loc în loc, ne aplecăm. Se aud împușcături răzlețe. Unii mănîncă. Lîngă bucata de pîine - arma. Unul își bandajează o rană la picior. Sînt neberbieriți și obosiți. Au probleme cu apa de băut, care se aduce cu marmitele. Trecem pe lîngă tricolorul Moldovei, ridicat pe un catarg. Se văd găurile făcute de gloanțe în steag. Alături, clădirea fostului sediu al colhozului. Dărîmată de obuze de tanc.

"Vom muri pînă la unul, dar nu dăm înapoi niciodată", spune comandantul. Apoi, arătînd spre un puști de lîngă el: "Ilie are numai 20 de ani. Este trăgător de elită și are un curaj nemaipomenit". Despre locțiitorul lui: "Am încredere-n el ca într-un tată".

Ne luăm rămas bun de la ei și plecăm cu mașina militară care ne-a adus pînă aici, la baricada liniei întîi a satului Doroțcaia. Însoțitorul nostru cere șoferului să apese mai tare pe accelerator. Sîntem în cîmp deschis și putem fi reperați. "GAZ", îi spune șoferului. De trei ori. În traducere liberă înseamnă "gonește".

TREBUIA SĂ AIBĂ NUNTĂ ÎN TOAMNĂ

Ajungem la baricadă. Urme de sînge și creier pe planșeul de beton. Ieri dimineață, un glonț de mare calibru ia sfărîmat capul. Îl chema Ion Bîtlan și era născut în 1967. Camarazii i-au improvizat o cruce de lemn pe care i-au scris numele. Și cîteva flori care se ofiliseră deja.

Au tras dintr-o tancetă care încerca să ocupe poziția. Moldovenii au capturat-o. Au reparat-o și au repus-o în funcțiune. Împotriva gardiștilor.

"Printre moldovenii din sat sînt trădători, care țin cu gardiștii. Și pentru amărăciune un luptător...

Maricica a murit în accesul ei de 21 de ani. Își luase concediu pentru a ajuta pe apărătorii moldoveni. Prietenul logodnicul ei. Le aduse de mîncare. O rachetă ALAZAN a căzut chiar peste ea. A murit sub ochii logodnicului.

Trebuia să aibă nunta la toamnă.

Tudor ARTE
Mihai VI

UITAȚI DE BUNUL DUMNEZEU

(Scrisoare de la război, către poporul meu)

Trezește-te, țară și popor al Moldovei, că a venit ceasul cînd se arată adevărul și nu avem dreptul de a mai fi indiferenți la ceea ce se întîmplă cu neamul și pămîntul nostru strămoșesc.

Fără nici o remușcare de conștiință forțe monstruoase, înzestrate cu cel mai modern armament, duc un război de jaf, banditesc împotriva populației băstinașe forțelor de poliție și voluntarilor, care au fost silite să se ridice la apărarea suveranității și integrității Moldovei.

Astăzi situația în Republică este mai mult decît încordată. Despre aceasta ne vorbesc știrile cotidiene din zona frontului: pierderi de vieți omenești atît în rîndurile combatanților, cît și în rîndurile populației pașnice, creșterea îngrozitoare a numărului de refugiați, care sînt de mii și mii, distrugeri de localități rurale, hanuri de grîne, plantații de legume, livezi în roadă, obiective și centre industriale din zona Nistrului.

Și cine va răspunde de toate acestea? Nimeni, precum imperiul sovietic nu s-a răsplătit pentru jafurile din Angola, Etiopia, Nicaragua sau Afganistan.

Toate aceste evenimente trebuie să ne trezească din somnul letargic, în care ne-am pomenit.

Prin atitudinea necompetentă față de situația reală creată în Republică, Parlamentul, alte forțe politice, dau dovadă de incapacitate și astfel toarnă apă la moara lui Smirnov și Maracuță. Și dacă e să fim sinceri, conducerea noastră comite o crimă împotriva propriului popor, crimă care se numește trădare. Din cauza acestei trădări este curmată activitatea polițiștilor și voluntarilor de pe pozițiile de luptă.

Sîntem prost aprovizionați cu cele necesare, nu există o coordonare între forțele de poliție și voluntari. Mijloacele de informare (radioul, TV și presa națională) au încetat de a informa poporul nostru și alte popoare despre situația reală de pe front. Noi ne-am pomenit în vacuumul dintre popor și parlament și simțim că sîntem ai nimănui.

Uitîndu-ne la durata desfășurării acțiunilor din zona de conflict, în patru luni Parlamentul Republicii n-a luat nici o decizie sau alt act legislativ potrivit dreptului național și celui internațional de a recunoaște starea de război între Rusia și Țara noastră. Prin această tăcere demonstrînd că-i incapabil să-și apere propriul popor de o agresiune străină, venită tocmai din Rusia, cînd Moldova nu are frontieră cu ea conform documentelor semnate în cadrul C.S.I.

O altă lacună a fost politica de conciliere cu separatiștii, care profită de tratative pentru a se înarma și mai mult, inclusiv cînd la Chișinău au loc dezbaterile parlamentare cu participarea deputaților din zona de răsărit a Republicii. Ei tot fac declarații, înmînează ultimatumuri în numele "republicii" lor nistrene unui parlament, unui stat și unui popor. Tot în acest timp separatiștii înfăptuiesc mobilizarea generală printre populația băstinașă pentru a-i înzestra pe recruți cu arsenalul armatei a 14-a rusești. Încă un rezultat-record al concilierii, purtate nemijlocit de domnul Oboroc. Doar avem convingerea că tocmai datorită hotărîrii conducătorilor conciliatori de a ne retrage de pe pămîntul nostru Tighina a fost lăsată pe seama miliției sovietului de deputați din oraș și gardiștilor la îndemnul deputatului Pologov, care astăzi îi îndeamnă pe parlamentarii moldoveni la și mai mult. Pe mine mă îngrijorează faptul că pozițiile controlate de noi astăzi, mîine-poimîine vor avea soarta Benderului.

●

În aceste zile grele pentru Țară și neam președintele și Parlamentul nu au dreptul să se joace cu remanieri în conducerea supremă. Domnilor, să nu ne jucăm cu țara în bunghi! Unica ieșire din impas este schimbarea mentalității în Parlament și întoarcerea lui cu fața spre popor, căci numai prin voința, puterea și sprijinul propriului popor vom birui răul din Țară. Este limpede că de această stare confuză de lucruri profită din plin forțele proimperiale pentru a ne ruina cu totul economia și chiar, aș zice spiritul național și toate astea sînt grație poziției dubioase a conducerii Rusiei și, în ultimul timp a vecinei noastre Ucraina.

Trezește-te poporul meu, și vezi bine cine ți-a declarat acest război, cine-ți răpește cei mai bravi feciori ai tăi! Cine dorește să-ți mai răpească o bucată din corpul tău, botezînd-o fariseic "republica moldovenească nistreană", dar pe care o vor fără de moldoveni, fără datini și fără credință.

De aceea eu mă întreb și demn să te întrebi și tu, poporu de ce președintele Parlamentu vernul, acum patru luni n-au noscut nici în fața ta, nici în fa că țara noastră e în stare de răz Rusia. Doar numai ei sînt inves atare împuterniciri și obligați fa tine, scumpul meu popor!

Fii veghetor, poporul meu, ț tele reacționare și conservatoa reala conducere (agrarieni, conc transnistreni ș.a. trădători de ț de gînd să ne ducă prin acest înfometați, descuiți și goi spre iarăși în groapa cu gunoi imper

Aflat pe poziția de luptă combatant pentru libertatea nea meu, în aceste zile de grea pămînă pentru Moldova, ader treaga mea conștiință a dem naționale la apelul F.P.C.D. că sedințele și Parlamentul Repu susțin integral și cred că trebui pletat cu încă trei puncte:

1. În legătură cu purtare război pe toate căile (politic nomic, ideologic, prin forță c rații ale armatei regulate) îm statului suveran Moldova de Rusia, Republica Moldova în mediat relațiile cu această țară sor și-și recheamă reprezentan manentă de la Moscova.

2. Prin intermediul mijloac informare în masă Parlamen dovei să lanseze un apel către p rus și celelalte popoare din F ele, bazîndu-se pe principiile nismului și adevăratei prieten